

Regionalpolitikken.

Et af de områder, Myrvoll især havde i tankerne, var regionalpolitikken. Den omstilling, som vil kræves som følge af det planlagte økonomiske samarbejde, vil i alt fald i Norge ramme hårdest dér, hvor det økonomiske grundlag på forhånd er svagest. „Vi vil neppe kunne få den oppslutning som er nødvendig for å gjennomføre et nærmere samarbeid dersom en utvikling som folkene som helhed vil ha fordel av, for enkelte ut-satte grupper skal føre til at deres stilling blir vanskeligere enn før.“ I sin åbningstale havde den norske præsident, højremanden Svønn Stray, peget på, hvilke geografiske områder det drejer sig om, idet han sagde: „Betydelige dele av så vel Finland og Sverige som Norge ligger endog nord for polar-sirkelen. Vi må innrette oss slik at det er mulig å opprettholde bosettingen i hele dette veldige området. Og økt samarbeid i Norden må bety økt felles ansvar for nett-opp denne oppgaven.“

To medlemmer, som var valgt på Nordka-lotten, nordmanden Nils Jacobsen og finnen Tuure Salo, pegede begge på nødvendigheden af en sådan regionalpolitik.

Nordkalotten.

Ligesom på tidligere sessioner fremhævede talere fra Nordkalotten de besværligheder det volder, at rigsgrænserne danner „barrierer, som stenger for hensiktsmessig økonomisk anvendelse eller utnyttelse af naturrikdommene dér“, som Nils Jacobsen udtrykte det. Han pegede på de hindringer det lægger for fiskeriet, skovbruget og kraftforsyningen og udtalte håbet om, at det snart måtte lykkes at udvide de tre mellem-rigsveje, man havde fået, med endnu en fjerde forbindelse i det store vejløse område ved den nordligste del af den norsk-svenske grænse.

Finnen Tuure Salo, ligeledes valgt nord for polarkredsen, tiltrådte fælles tiltag for at bekæmpe arbejdsløsheden i området, men ønskede især oprettelse af en højere teknisk undervisningsanstalt fælles for hele Nordka-lotten med dens jernalm-, kobber- og bly-gruber. Han omtalte også de voksende kontakter mellem det finske Lappland og det sovjetrussiske Murmansk. Endelig anbefalede han, at Nordisk Råd støtter samernes kulturelle bestræbelser. Af samer findes ca.

20.000 i Norge, ca. 10.000 i Sverige og ca. 3.000 i Finland. Salos indlæg for samerne støttedes af nordmanden Harald Samuelsen, ligeledes Nordkalot-repræsentant.

Øresundsproblemer.

I årevis har spørgsmålene om den faste forbindelse i Øresund og om storluffhavnen på Saltholm været sikre punkter på rådsses-sionens dagsorden og i generaldebatten. Al-lerede i sin tale som tiltrædende præsident nævnte Leif Cassel såvel øresundsproblema-tikken som en fælles nordisk transportpoli-tik. J. O. Krag påpegede det „som en ejen-dommelighed, at Nordens eneste mulighed for at skabe et industrielt kraftcentrum af europæisk målestok, nemlig i øresundsregio-nen, at denne mulighed holdes uden for de nordiske økonomiske forhandlinger.“ Bertil Ohlin ønskede mindre tøven i disse sager, især fra svensk side. Aksel Larsen opfor-drede til, hvordan det end gik med de øko-nomiske forhandlinger, i hvert fald at gå i gang med ved Øresund at skabe de prakti-ske forudsætninger for en formel unionsaf-tale. Fik man en fast forbindelse mellem Danmark og Sverige og læst luffhavnspro-blemet og derved forvandlet øresundsområ-det til et kraftcentrum af meget stor stør-relse, ville det „uvilkårligt i første omgang føre til en integration af dansk og svensk næringsliv.“

Nordmanden Lars Korvald, formand for Kristeligt Folkeparti i Stortinget, karakteri-serede transportproblemerne som en vigtig del af den økonomiske politik og krævede, at man i stærkere grad koordinerede det nationale og det nordiske. Vejanlæggene var i økonomisk henseende et vigtigt styremid-del for den videre udvikling: „Jeg tror det er uhyre vigtig for Norge, og også for Fin-land, at de kommunikationsmessige hoved-linjer trekkes opp. Vi har vårt uttalte Eu-ropa-sikte i alle de nordiske land, og vår kommunikasjonspolitik må på tilsvarende måte ha et Europa-sikte.“ Han udtalte, som ved tidligere lejligheder, at „Norges land-verts kontinentale forbindelse utpeker seg tydelig fra det sentrale Østlandsområde, langs Sveriges vestkyst over Sjælland-Fal-ster-Lolland-Fehmarn. Også det nordiske synspunkt må klart utpeke Hålsingborg-Helsingør som den prioriterte kryssing for sporforbindelser og motorveien.“